

Interview

JEG DRØMMER ALTID OM AT KOMME AFSTED IGEN

HELE VERDEN: Tre medlemmer af DBK har besøgt alle 196 lande i verden. 47-årige Jakob Øster er den seneste og den yngste. Han har rejst i sporene på sin barndoms tegneseriehelte, og han har gjort det, fordi det er sjovt og fedt – og fordi man kan. Men han bliver provokeret af at blive betegnet som landefræser.

Jakob side om side med de såkaldte muddermænd fra Asaro-floden i Papua New Guinea i 2014.

TEKST & FOTO:
ANNA KATRINE SØGAARD
JENSEN #900
FOTO: JAKOB ØSTER #312

Matchende verdenskort-trøjer klæder Jakob og hans familie, som her er fotograferet foran lufthavnen i Eritreas hovedstad. Eritrea var det sidste af alle verdens lande, Jakob besøgte.

Jakob med tog henover Sri Lanka.

Da han var barn, læste Jakob Øster mange tegneserier; Tintin og Anders And. “De tog vilde og spændende steder hen, “og det ville jeg også”, svarer Jakob, når man spørger ham, hvor hans rejse lyst stammer fra.

Sammen med sin familie besøgte Jakob i juli måned det østafrikanske land Eritrea, som var det sidste af verdens 196 lande, han manglede at sætte kryds ved. Hvorfor Jakob satte sig for at besøge alle verdens lande, har han mange bud på:

”For sjov. Fordi jeg er nysgerrig. Fordi man kan. Fordi jeg godt kan lide at møde nye mennesker. Fordi jeg godt kan lide at opleve fremmede kulturer. Fordi jeg godt kan lide at fotografere og skrive. Fordi jeg synes, det er fedt.”

Det har taget Jakob 25 år at gennemføre sin livsmission, og han har i gennemsnit besøgt otte nye lande om året. Flere af landebesøgene har han dokumenteret for en bred vifte af danske dagblade. Sammenlagt har Jakob brugt fem et halvt år uden for Danmark, og han foretrækker til enhver tid rejselivet:

”Jeg kan bedre lide at være ude at rejse end at gå på arbejde. Jeg tror ikke, mine rejser har været en flugt, selvom jeg altid drømmer om at komme afsted igen.”

EN DEL AF VERDENSHISTORIEN

Både Jakob, hans forlovede Charlotte Felk og deres to børn, Ava og Jonas, er medlemmer af De Berejstes Klub. Jakob er på nuværende tidspunkt det yngste medlem af klubben, der har besøgt alle verdens lande. I klubben har Jakob opbygget et netværk, som han sparrer med, når han har praktiske spørgsmål til sine rejser. Gennem årene har han dog lagt lidt afstand til DBK, da han oplever, at der er flere af medlemmerne, der nedgør rejsemønstre som hans:

”Jeg har aldrig brudt mig om ordet landefræser. Det provokerer mig, at folk har så travlt med at sætte hinanden i bås. Jeg har i gennemsnit opholdt mig i 10 dage i hvert land, så jeg synes godt, jeg kan være min rejsetid bekendt. Det er, som om dem, der nedgør, er jaloux på os, der har rejst ekstra meget.”

Der er langt imellem dem, der har rejst ligeså meget som Jakob. Med besøget i Eritrea blev han en del af en eksklusiv klub:

”Historien om mine landebesøge er kommet i de danske medier, fordi jeg gerne vil fortælle om mit projekt. Der er omkring 200 mennesker i verdenshistorien, der har besøgt alle verdens lande.

Jeg er en af dem, og det, synes jeg da, er relativt sejt.”

REJSELIV OG HVERDAG I BALANCE

Det krævende rejseliv har ikke ændret Jakobs hverdag nævneværdigt, selvom han i perioder har knoklet på sit arbejde i IT-branchen.

”Jeg synes, jeg har formået at passe mit arbejde, være en okay familiefar og dyrke en masse sport sideløbende med, at jeg har rejst to måneder om året. Det ene tager ikke noget fra det andet.”

Umiddelbart har Jakob ikke nedprioriteret noget i sit liv. Alligevel har han gjort sig nogle tanker om, hvad livet ville have budt på, hvis han ikke havde rejst så meget, men biograftere og fester blegner i den berejstes øjne, når de sidestilles med rejser.

Jakob tror ikke, at hans familie har lidt større afsavn i forbindelse med hans fravær:

”Det er nemt at holde kontakten med Skype og FaceTime, og Charlotte, som er mor til mine børn, er god til at holde skansen herhjemme. Sommetider har vi en bedre kontakt, når jeg er afsted, fordi jeg er afslappet og i godt humør, og det giver nogle bedre snakke, end vi får

derhjemme, når jeg kommer hjem og er træt efter arbejde.”

TIL LANDS FRA ANTARKTIS TIL ALASKA – NÆSTEN

Rejser byder uundgåeligt på medgang og modgang, og selvom Jakob er glad for at tale om sine succeser, holder han sig ikke tilbage fra at fortælle om de gange, hvor rejserne ikke gik som planlagt.

Jakobs bedste rejse var en 10 måneder lang backpackertur, som han drog ud på i 1999. Fra Rio rejste han ned igennem Sydamerika til Ushuaia på kontinentets sydspids. Der fik han en afbudsplads på et luksuriøst krydstogtskib til Antarktis. Da Jakob ankom til Antarktis, besluttede han sig for, at han ville tage derfra og til Alaska uden at flyve:

”Det lykkedes ikke helt. Fra polar-cirklen i syd tog jeg op til ækvator, hvor jeg strandede i Fransk Guyana. Foran mig var 100 kilometer jungle uden nogen vej igennem, så jeg var nødt til at flyve henover.”

På samme rejse befandt Jakob sig på et senere tidspunkt i en flodpram på Amazonfloden, hvor han og 400 lokale

var pakket som sardiner i en dåse, med en hængekøje at sove i på den syv dage lange sejlads. Der fik han en nerve i klemme i ryggen, som gjorde, at han ikke var i stand til at følge den oprindelige plan om at tage endnu en flodpram videre, og derfor fløj han endnu engang.

Til trods for modvinden fremhæver Jakob denne rejse som den bedste i sit liv, og det er der særligt én årsag til:

”Jeg var 27 år og fri til at rejse og gøre, hvad jeg ville.”

Hvor man rejser hen, når man har været overalt, kan Jakob ikke svare på. Han har endnu ikke planlagt, hvor den næste tur skal gå til:

”I mange år har jeg været i en konstant tankeproces omkring mit rejseliv, men lige nu har jeg valgt at give mig selv lidt luft.”

■ *Anna Katrine Søgaard Jensen er medredaktør af Globen*

I årene 1999-2000 besøgte Jakob Antarktis på sit livs rejse.

Mødet med nye mennesker og kulturer er noget af det bedste på rejsen ifølge Jakob, som her befinder sig i Kirgisistans bjerge sammen med sin forlovede Charlotte og børnene Jonas og Ava.

